ततम् च दिवसेस् तत्र श्लाघनीयम् म्रिनिन्दिता सत्संगतिर् इव 'म्राचारं पुत्रस्त्रम् म्रमूत सा । क्ष् श्लीमान् उदयनो नाम्ना राजा जातो मक्तायशाः भिवायित च पुत्रो अस्य सर्वविद्याधराधियः । क्ष् इत्य् म्रतिस्ताद् उदभूत् तिस्मन् काले सरस्वती म्राद्धाना मृगावत्याम् चिर्विस्मृतम् उत्सवं । क्ष माद् उदयनः सो अय बालस् तिस्मस् तपोवने म्रवर्धत निज्ञैः सार्धं वयस्पर् इव सहुणैः । क्ष कृवा सत्रोचितान् सर्वान् संस्कारान् जमद्गिना व्यनीयत स विद्यासु धनुर्वेदि च वीर्यवान् । क्ष कृष्टा च स्वकरान् माता तस्य स्निक्तान् मृगावती सक्सानीकनामाङ्कं चकार् करकं कर्रे । क्ष

क्रिणाविरके जातु श्राम्यत्र् उदयनो ज्य सः शवरेण क्राक्रात्तम् ग्रय्वां सर्पम् ऐन्नत । 74 सदयः सुन्दरे तस्मिन् सर्पे तं शवरं च सः उवाचः मुच्चताम् एष सर्पे। मद्द्यनाद् इति । 75 ततः स शवरो ज्वादीज् जीविका द्रंयं मम प्रभोः कृपणो ज्हं कि जीवामि भुजगं विलयन् सदा । 76 विपन्ने पत्रगे पूर्वः मस्त्रौषधिवलाद् ग्रयं जवष्टव्यम् च मया लब्यम् चिन्वता 'एतां महारवीं । 77